

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W GDAŃSKU**

RGD.61-4/07/MLM

Gdańsk, dnia 3 sierpnia 2007r.

DECYZJA NR RGD.20/2007

- I.** Na podstawie art. 23f w związku z art. 23a ust. 1 i 2 i art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. Nr 86, poz. 804 ze zmianami) oraz stosownie do treści art. 131 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz.U. Nr 18, poz. 172 ze zmianą), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu, przeciwko przedsiębiorcom: Bartłomiej Gocek-Rudzki i Wojciech Kempieński, prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą ATTU NET s.c. z siedzibą w Gdańsku, w sprawie stosowania, przez tych przedsiębiorców, we wzorcu umownym „Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych świadczonych przez ATTU NET s.c. z siedzibą w Gdańsku” następujących postanowień:
1. zapisu zawartego w pkt IX. 3 o treści: *„Jeżeli w terminie 30 dni od daty wejścia w życie zmian w regulaminie, Abonent nie rozwiąże umowy za zasadach określonych w regulaminie to Operator potraktuje to jako zgodę na postanowienia zawarte w zmienionym regulaminie”*
 - który jest sprzeczny z art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami) i ogranicza konsumentom prawo do uzyskania informacji o zmianie regulaminu z odpowiednim wyprzedzeniem,
 2. zapisu zawartego w pkt IX. 5 wzorca o treści: *„W przypadku zmian w cenniku Abonent ma prawo w ciągu 14 dni od otrzymania zawiadomienia, rozwiązać umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, powiadamiając Operatora listem poleconym lub poprzez pisemne oświadczenie złożone w siedzibie operatora”*
 - który jest sprzeczny z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami) i ogranicza konsumentom prawo do uzyskania informacji o zmianach cen z odpowiednim wyprzedzeniem,

80-824 GDAŃSK, UL. PODWALE PRZEDMIEJSKIE 30

TEL./FAX (058 PREFIKS) 346-29-32, 346-29-33, 301-50-21

E-MAIL: GDANSK@UOKIK.GOV.PL

3. zapisu zawartego w pkt XI. 3 wzorca o treści: *„Kwestie sporne będą rozpatrywane przed sądem właściwym dla siedziby przedsiębiorcy. Strony będą dążyły jednak do polubownego załatwienia sporów przed skierowaniem ich na drogę sądową”*,

- uznanego za postanowienie niedozwolone i wpisane do „Rejestru postanowień wzorców uznanych za niedozwolone”,

i po przyjęciu zobowiązań wspólników ATTU NET do:

A. podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez opracowanie nowego Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych przez ATTU NET i wyeliminowanie kwestionowanych zapisów umownych,

B. wprowadzenia w życie nowego wzorca umownego, uwzględniającego dokonane zmiany,

nakłada się na przedsiębiorców obowiązek wykonania tych zobowiązań.

II. Na podstawie art. 23f ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów określa się następujące terminy wykonania zobowiązania, o którym mowa w:

1. punkcie IA niniejszej decyzji – do dnia 1 września 2007r.,

2. punkcie IB niniejszej decyzji – do dnia 1 października 2007r.

III. Na podstawie art. 23f ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców, wspólników ATTU NET s.c. z siedzibą w Gdańsku, do złożenia sprawozdań o stopniu realizacji zobowiązań w terminie do dnia 1 grudnia 2007r. w zakresie zobowiązań, o których mowa w punktach IA i IB niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 30 marca 2007r. Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku uzyskała wzorec umowy tj.: *„Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych świadczonych przez ATTU NET s.c. z siedzibą w Gdańsku”*. Przeprowadzona analiza treści warunków zawartych w tym regulaminie wskazała, że niektóre z nich mogły stać w sprzeczności z przepisami ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zmianami), zwaną dalej prawem telekomunikacyjnym. Ponadto jeden z zapisów umownych zbieżny jest z treścią postanowienia uznanego przez Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej zwany SOKiK) za niedozwolone i wpisanego do *„Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone”* (zwanego dalej Rejestrem).

Mając na uwadze te ustalenia, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany również Prezesem Urzędu lub organem antymonopolowym) postanowił o wszczęciu, z dniem 18 kwietnia 2007r., postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu przez przedsiębiorców: Bartłomiej Gocek-Rudzki i Wojciech Kempieński, wspólników spółki cywilnej ATTU NET z siedzibą w Gdańsku, we wzorcu umownym *„Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych świadczonych przez ATTU NET s.c. z siedzibą w Gdańsku”*, następujących postanowień:

1. zapisu zawartego w pkt XI. 3 wzorca o treści: *„Kwestie sporne będą rozpatrywane przed sądem właściwym dla siedziby przedsiębiorcy. Strony będą dążyły jednak do polubownego załatwienia sporów przed skierowaniem ich na drogę sądową”* - który może zostać uznany za tożsamy np. z postanowieniem wpisanym do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ K.p.c., na mocy wyroku SOKiK z dnia 24 kwietnia 2006r. w sprawie o sygn. akt AmC XVII 107/04 w dniu 3 lipca 2006r. pod nr 784, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U. Nr 86, poz. 804 ze zmianami), zwanej dalej ustawą z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...] bądź ustawą antymonopolową,
2. zapisu zawartego w pkt IX. 3 wzorca o treści: *„Jeżeli w terminie 30 dni od daty wejścia w życie zmian w regulaminie, Abonent nie rozwiąże umowy za zasadach określonych w regulaminie to Operator potraktuje to jako zgodę na postanowienia zawarte w zmienionym regulaminie”* - który bezprawnie ogranicza prawa konsumentów wynikające z przepisu art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo Telekomunikacyjne, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...],
3. zapisu zawartego w pkt IX. 5 wzorca o treści: *„W przypadku zmian w cenniku Abonent ma prawo w ciągu 14 dni od otrzymania zawiadomienia, rozwiązać umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, powiadamiając Operatora listem poleconym lub poprzez pisemne oświadczenie złożone w siedzibie operatora”* - który bezprawnie ogranicza prawa konsumentów wynikające z przepisu art. 61 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo Telekomunikacyjne, co może stanowić naruszenie art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...].

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania przedsiębiorcy, pismem z dnia 8 maja 2007r., stwierdzili m.in., że ich intencją *„nie było nigdy działanie wbrew interesowi konsumentów”*. Ponadto, pismem z dnia 2 lipca 2007r. podjęli zobowiązanie do opracowania i wprowadzenia w życie nowego Regulaminu Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych przez ATTU NET. Projekt tego Regulaminu został przedstawiony Prezesowi Urzędu.

ORGAN ANTYMONOPOLOWY USTALIŁ I ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Dnia 21 kwietnia 2007r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50, poz. 331 ze zmianą), której art. 131 ust. 1 stanowi, iż *„do postępowań wszczętych na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie konkurencji i konsumentów i nie zakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe”*. W związku z tym, że postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte w dniu 20 kwietnia 2007r., Prezes Urzędu przy jej rozpatrywaniu stosuje przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...].

Zgodnie z art. 23f ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...], jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę,

o której mowa w art. 23a, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań. W przedmiotowej sprawie wspólnicy spółki cywilnej ATTU NET złożyli w trakcie postępowania stosowne zobowiązania, a organ antymonopolowy je przyjął. Mając na uwadze normę określoną tym artykułem ustawy należy więc, w pierwszej kolejności, wykazać uprawdopodobnienie naruszenia jej przepisów.

I. Uprawdopodobnienie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów

Art. 23a ust. 1 zd. 1 ustawy o ochronie (...) stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Z kolei, zgodnie z treścią art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...], *„za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umowy, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479 [45] Kodeksu postępowania cywilnego, naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, nieuczciwą lub wprowadzającą w błąd reklamę i inne czyny nieuczciwej konkurencji godzące w zbiorowe interesy konsumentów”*. Art. 23a ust. 2 precyzuje zatem klauzulę generalną zawartą w ust. 1, poprzez egzemplifikację najczęściej występujących naruszeń zbiorowych interesów konsumentów. Tak więc, zachowanie przedsiębiorcy w kontaktach z konsumentami stanowi przejaw praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, jeśli działaniu temu można przypisać następujące atrybuty:

- A. ujawnia się w obrocie konsumenckim,
- B. jest bezprawne,
- C. godzi w interes konsumentów, który nie jest sumą indywidualnych interesów konsumentów.

Ad A.

Wspólnicy spółki ATTU NET s.c., Wojciech Kempniński i Bartłomiej Gocek-Rudzki, świadczą usługi telekomunikacyjne w oparciu o wpis do ewidencji działalności gospodarczej, prowadzonej przez Urząd Miejski w Gdańsku, odpowiednio pod numerem: 93533 i numerem 100169. Dodatkowo spółka ATTU NET s.c. Bartłomiej Gocek-Rudzki, Wojciech Kempniński została wpisana do rejestru przedsiębiorców telekomunikacyjnych pod numerem 1223.

Stosownie do przepisu art. 4 pkt 11 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów *„ilekroć w ustawie jest mowa o konsumencie, należy przez to rozumieć konsumenta w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. – Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.)”*. Zgodnie z przepisem art. 22¹ K.c. *„za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową”*. Nie ulega więc wątpliwości, że indywidualni abonenci spółki są konsumentami.

W przedmiotowej sprawie przedsiębiorcom postawiono zarzut podejmowania działań noszących znamiona praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, określonych w art. 23 a ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, poprzez stosowanie we wzorcu umownym (Regulamin) postanowień, które bezprawnie ograniczają konsumenten-

tom prawa wynikające z przepisów ustawy prawo telekomunikacyjne oraz zostały uznane, przez SOKiK, za niedozwolone.

Jest poza sporem, że zakwestionowane przez organ antymonopolowy działania przedsiębiorcy obowiązywały w obrocie konsumenckim, na etapie wykonania zawartych z abonentami (konsumentami) umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Ad B.

Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, czy dobrymi obyczajami, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy. Jako „*sprzeczne z prawem*” należy kwalifikować zachowania niezgodne z nakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych. „*Sprzeczne z prawem*” są czyny: zabronione i zagrożone sankcją karną, czyny zabronione pod sankcjami dyscyplinarnymi, czyny zakazane przepisami administracyjnymi lub przepisami prawa gospodarczego publicznego, czyny zabronione przepisami o charakterze cywilnym, sprzeczne z nakazami zawartymi w prawie cywilnym lub prawie administracyjnym. Dla ustalenia bezprawności działania przedsiębiorcy wystarczy ustalenie, że jego określone zachowanie koliduje z przepisami prawa (*por. Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz pod redakcją Janusza Szwejki, Urząd Antymonopolowy, Warszawa 1994, s.38-39*).

W przedmiotowej sprawie przedsiębiorcom: Bartłomiej Gocek-Rudzki i Wojciech Kempieński, wspólnikom spółki cywilnej ATTU NET z siedzibą w Gdańsku postawiono zarzut działań sprzecznych z prawem, polegających na:

- stosowaniu we wzorcu umownym postanowień, które bezprawnie ograniczają konsumentom prawa wynikające z przepisów ustawy prawo telekomunikacyjne, co może stanowić naruszenie art. 23 a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
- stosownie we wzorcu umownym postanowienia, które zostało wpisane do rejestru postanowień uznanych za niedozwolone, co może stanowić naruszenie art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Naruszenie prawa telekomunikacyjnego

W ocenie organu antymonopolowego, opisane działania przedsiębiorców będące przedmiotem niniejszego postępowania, a polegające na umieszczeniu we wzorcu umownym zapisów zawartych w pkt IX. 3 i IX. 5 wyczerpują przesłankę bezprawności, bowiem treść tych postanowień sprzeczna jest z obowiązującymi przepisami prawa telekomunikacyjnego, tj. art. 59 ust. 2 i art. 61 ust. 5 tej ustawy.

Zgodnie z brzmieniem art. 59 ust. 2 prawa telekomunikacyjnego „*Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych powiadamia abonenta o każdej zmianie w regulaminie, o którym mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian, a także o tym, że w razie skorzystania z tego prawa dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze*”, zaś art. 61 ust. 5 tej ustawy stanowi, że „*W razie podwyższenia cen*

usług telekomunikacyjnych, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych jest obowiązany, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego, do powiadomienia o tym abonentów na piśmie”.

Z treści cytowanych wyżej przepisów wyraźnie wynika, że dostawca usług telekomunikacyjnych zobowiązany jest do powiadomienia abonentów, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego, o każdej zmianie, tak cen, jaki i regulaminu oraz o prawie wypowiedzenia umowy z tych powodów. Pomiedzy dokonaniem zawiadomienia a wprowadzoną zmianą, czy to dotyczącą cen, czy też regulaminu musi więc upłynąć pełny okres rozliczeniowy, przyjęty w stosunkach z abonentem a abonent dodatkowo powinien zostać powiadomiony o prawie wypowiedzenia umowy oraz braku podstaw dostawcy publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych do roszczeń odszkodowawczych. Tymczasem, w pkt IX. 3 ww. regulaminu, o treści *„Jeżeli w terminie 30 dni od daty wejścia w życie zmian w regulaminie, Abonent nie rozwiąże umowy za zasadach określonych w regulaminie to Operator potraktuje to jako zgodę na postanowienia zawarte w zmienionym regulaminie”* operator nie wskazuje, że o zmianie abonent zostanie powiadomiony z wyprzedzeniem pełnego okresu rozliczeniowego. Przyznane natomiast zostało prawo do wypowiedzenia umowy w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie tych zmian, co może oznaczać, że abonent nie jest uprawniony do rozwiązania umowy wcześniej, z tego tytułu.

Również treść pkt IX. 5 wzorca: *„W przypadku zmian w cenniku Abonent ma prawo w ciągu 14 dni od otrzymania zawiadomienia, rozwiązać umowę z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia...”* nie wskazuje wyraźnie, że abonent zostanie powiadomiony o zmianie cen w odpowiednim czasie tj., zgodnie z art. 61 ustawy prawo telekomunikacyjne z wyprzedzeniem jednego pełnego okresu rozliczeniowego. W przypadku gdy abonent otrzyma informację, już po dokonaniu zmian, to nawet w razie braku ich akceptacji, zobowiązany będzie do uiszczenia abonamentu w nowej wysokości.

Klauzule niedozwolonych we wzorcu umowy

O ile, generalnie, przepis art. 23 a ust. 2 wskazuje na przykładowy katalog działań bezprawnych, które – jak już wskazano - mogą przybierać różne formy i postaci (reklama wprowadzająca w błąd, czyny nieuczciwej konkurencji itd.), o tyle w jednym przypadku norma ta wprost uznaje za bezprawne określony typ zachowań przedsiębiorcy, jakim jest stosowanie postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone i wpisanych do Rejestru. Dla bytu tej praktyki niezbędnym jest łączne wystąpienie następujących przesłanek:

- ✓ przedsiębiorca musi stosować wzorzec umowy,
- ✓ określone postanowienia wzorca umowy muszą zostać uznane, wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za niedozwolone, które muszą zostać wpisane do właściwego rejestru, przez organ do tego uprawniony.

Stosowany przez przedsiębiorców *„Regulamin Świadczenia Usług Telekomunikacyjnych Świadczonej przez ATTU NET s.c. z siedzibą w Gdańsku”*, w oparciu o treść którego następuje świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawiera zbiór opracowanych (gotowych) i obowiązujących przepisów (klauzul), opracowanych bez współdziałania, czy woli kontrahentów, należy uznać za wzorzec umowy. Zgodnie z art. 479³⁶ K.p.c., sprawy o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone

należą do wyłącznej właściwości Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Uznanie przez Sąd rażącego naruszenia interesów konsumentów poprzez stosowanie danej (konkretnej) klauzuli umownej skutkuje wpisaniem takiego postanowienia do „Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone”. Organem wyznaczonym do prowadzenia Rejestru i dokonywania w nim wpisów klauzul abuzywnych jest, zgodnie z art. 479⁴⁵ K.p.c., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Mając na uwadze treść art. 479⁴³ K.p.c. oraz uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006r., sygn. III SZP 3/2006, zgodnie z którą *„Zakaz stosowania postanowienia wpisanego do rejestru niedozwolonych klauzul umownych obejmuje wszystkie firmy stosujące wzorce umowne w obrocie z konsumentami, a nie tylko te których dotyczył wyrok będący podstawą wpisu do rejestru”*, uznać należy, że zakazane są także i postanowienia umowne, stosowane lub obowiązujące u innych przedsiębiorców, jeżeli tylko ich treść wskazuje na identyczny zamiar, czy skutek prawny, co klauzul wpisanych do Rejestru. Warunkiem koniecznym i wystarczającym dla uznania danego zachowania przedsiębiorcy za bezprawne i godzące w interesy konsumentów nie jest więc, aby zachowana była literalna identyczność obu porównywanych postanowień.

Porównując klauzulę umieszczoną w pkt XI. 3 wzorca, obowiązującego klientów (abonentów) ATTU NET o treści:

- *„Kwestie sporne będą rozpatrywane przed sądem właściwym dla siedziby przedsiębiorcy. Strony będą dążyły jednak do polubownego załatwienia sporów przed skierowaniem ich na drogę sądową”*

z postanowieniem umieszczonym w Rejestrze pod poz. 784, o treści:

- *„Spory mogące wyniknąć na tle realizacji niniejszej umowy będą rozpatrywane przez sąd właściwy dla siedziby Wykonawcy”*

można wysnuć w pełni uzasadnione stwierdzenie, że ich treść jest zbieżna. W obu tych postanowieniach bezprawnie narzucona została właściwość miejscowa sądu, w przypadku powstania sporów.

Posługiwanie się postanowieniami umieszczonymi w Rejestrze stanowi wprowadzenie do umowy elementu zakazanego prawnie, a tym samym działania przedsiębiorcy, w tym zakresie, mają charakter bezprawny bowiem stosowanie takich klauzul jest niedozwolone z mocy prawa.

W tym stanie rzeczy uznać należy, że wszystkie, wymienione wyżej, ustawowe przesłanki art. 23a ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...] zostały uprawdopodobnione. Skarżeni przedsiębiorcy posługiwali się w obrocie konsumentkim wzorcem umownym, treść którego zawierała postanowienie, uznane za abuzywne i wpisane do Rejestru klauzul niedozwolonych, a więc działali bezprawnie

Ad C.

Ponieważ oferta handlowa przedsiębiorców kierowana jest do bliżej nieokreślonej liczby kontrahentów, najczęściej konsumentów indywidualnych (zarówno obecnych, jak i przyszłych abonentów), nie ulega wątpliwości, że w rozpatrywanej sprawie mamy do czynienia nie z indywidualnym interesem jednostki, ale ze zbiorowym interesem konsumentów.

W tej sytuacji w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszystkie, ustawowe przesłanki z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie [...] zostały uprawdopodob-

nione. Przedsiębiorcy, wprowadzając bezprawnie do stosowanego wzorca umownego postanowienia niezgodne z obowiązującymi przepisami i prawa stosując we wzorcu umownym niedozwolone postanowienia, działali ze szkodą dla konsumentów.

II. Nałożenie zobowiązań

Zgodnie z art. 23f ust. 2 i 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...], w decyzji zobowiązującej przedsiębiorców do wykonania powziętych zobowiązań, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców, obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań, może też określić termin ich wykonania.

Jak wykazano wcześniej zostało uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, że przedsiębiorcy stosują praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, określone w art. 23a ust. 1 i ust. 2 ustawy antymonopolowej. Jednocześnie przedsiębiorcy zobowiązali się do podjęcia działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom.

W ocenie Prezesa Urzędu podjęte zobowiązanie do opracowania nowego Regulaminu Świadczenia Usług i wyeliminowanie ujawnionych klauzul, w sposób wystarczający zabezpiecza i chroni interesy konsumentów, zaś przedsiębiorcy w ten sposób uwolnieni zostaną od zarzutu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w przedmiotowym zakresie. Przedsiębiorcy jednocześnie przedstawili Prezesowi Urzędu projekt nowego regulaminu. W proponowanej wersji wzorca treść kwestionowanych postanowień została dostosowana do obowiązujących przepisów prawa. W pkt IX.3 i pkt IX.5 wzorca zawarto zapisy o brzmieniu zgodnym z przepisami prawa telekomunikacyjnego, tj.: z art. 59 i 61 tej ustawy. Natomiast w pkt XI.3 wskazano, że *„Kwestie sporne będą rozpatrywane przed właściwym sądem powszechnym”*.

Ponadto, organ antymonopolowy, w oparciu o zapis art. 23f ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...], określił następujące terminy wykonania podjętych zobowiązań, tj.:

- na dzień 1 września 2007r., w zakresie zobowiązania wymienionego w punkcie IA sentencji,
- na dzień 1 października 2007r., w odniesieniu do zobowiązania ujętego w punkcie IB sentencji.

Prezes Urzędu wyznaczył również termin na przekazanie informacji o stopniu realizacji ww. zobowiązań na dzień 1 grudnia 2007r.

Mając to na uwadze orzeczono, jak w pkt I, pkt II i pkt III sentencji.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o ochronie [...], w związku z art. 479²⁸ § 2 K.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Otrzymują:

1. Bartłomiej Gocek-Rudzki
ATTU NET s.c.
ul. Gałczyńskiego 18/29
80-524 GDAŃSK
2. Wojciech Kempieński
ATTU NET s.c.
ul. Gałczyńskiego 18/29
80-524 GDAŃSK